

Muisto viiden vuoden takaa

Kotikirkon muisto- ja rukoushetkessä jaettiin yhteistä surua

Istumapaikat eivät ihan riittäneet, kun ylivieskalaiset kokoontuivat palaneen kotikirkon muisto- ja rukoushetkeen sunnuntaina 3.4. klo 15 seurakuntakoti Mariaan. Paikalla oli kaiken kaikkiaan yli 300 ihmistä. Muistotilaisuus koostui kirkkoherra Timo Määtän, kappalainen Anne Sumelan, diakonissa Satu Similän ja diakonissa Marja Määtän puheista ja rukouksista sekä yhdessä veisatuista virsistä. Kaikki puhujat jakoivat joitakin omakohtaisia muistoja kotikirkosta. Alussa ja lopussa Tuomo Hirvi soitti viulua Eeva Korhosen säestyksellä.

Ylivieskan ex-kanttori Ilpo Nurmenniemi oli tehnyt sanat vanhan virren sävelmään ja virsi sai yhteisen kantaesityksen muistojuhlissa. Tämän vuoden maaliskuun alussa Ilpon tekemän uuden virren aika on nyt, nöyrästi kiittolisena viiden vuoden kirkkomatkan jälkeen.

Virsi palaneen kirkon raunioilla 2016

1. Nyt itken kirkkoani,
sen tuli tuhosi.
On muistot seurani,
aurion pimensi.
2. Polvesta polveen siellä,
soi virsi rakkaitten.
Sieluni syvyyksissä
taas kuulen kaiun sen.
3. Eteesi polvilleni
tuskissain lankean.
Armosi alttarilla,
virteni viritän.
4. Kutsusi kuulla tahdon
ja liityn kansaasi.
Sieluuni saapuu rauha,
kun nöyryyn armoosi.
5. Ajasta aikaan täällä
varjelet laumasi.
Oi, Jeesus johda aina
myrskyissä kirkkosi!
6. Nyt hiljaisuutta soittaa
tuulenkin humina.
Tuhkasta nousee uusi
kirkkoni uljaana.
7. Paikalleen uusi kirkko
sydämiin asettuu.
Kun uusi aika koittaa
ja kellot kumajaa.

San. Ilpo Nurmenniemi 2.4.2016
Säv. On riemu kun saan tulla vk 195

Ylivieskan uuden kirkon virsi 2021

1. Riemuiten nyt tulkaa kaikki
tähän Herran huoneeseen!
Kirkas valo täältä loistaa
kynnellaakson pimeyteen.
Tuhkasta on noussut tämä

uusi kirkko kauniina.
Täälläkin myös Jeesus tulee
seurakunnan keskelle.

2. Pyhä Henki virittääkään
meidät kaikki kiitokseen.
Herra Jeesus ylistetty
nyt ja aikaan iäiseen.
Lintusetkin visertävät
aurinkomme loisteessa,
sulaneella sydämellä
veisaa lunastetutkin..

3. Ylös noussut aurinkomme
paistaa veripunaisina.
Rinnan roudan sulattaa se
kiitoslauluun valtavaan.
Elämä ja autuus täällä
luonamme taas majailee.
Siion laulaa kiitostansa
tässä Herran majassa.

San. Ilpo Nurmenniemi 01.03.2021
Säv. VK 105